

מִימְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׁאֵלָה-question תִּירוּץ-answer רְאִיָּה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:
---	---

Talmud Navigator											
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר
לה:											בבא קמא-המניה
לה:											מימרא
לה:											פסור, מפני שהוא נדון בנפשו
לה:											לא, שורו דומיא דידיה, מה הוא דקבעי ליה, אף שורו דקבעי ליה.
לה:											שורו היכי משכחת לה?
לה:											הכא במאי עסקינן - בשור פקח שעלתה לו נשיכה בגבו, וקא בעי למקלייה ואיגנדר בקוטמא.
לה:											ומנא ידעינן?
לה:											דלכתר דקלייה קמגנדר בקוטמא.
לה:											ומי איכא כי האי גוונא?
לה:											אין, דההוא תורא דהוה בי רב פפא דהוה כיבין ליה חניניה, עייל ופתקיה לנזייתא ושתי שיכרא ואיתסי.
לה:											מי מצית אמרת שורו דומיא דידיה?
לה:											שורו שבייש - פסור, והוא שבייש - חייב
לה:											שורו דומיא דידיה נתכוון לבייש היכי משכחת לה?
לה:											כגון שנתכוון להזיק
לה:											נתכוון להזיק אע"פ שלא נתכוון לבייש.
לה:											מתניתין בשוגג, וכדתנא דבי חזקיה
לה:											(ויקרא כ"ד) מכה אדם ומכה בהמה, מה מכה בהמה - לא חלקת בה בין שוגג בין מזיד, בין מתכוון לשאין מתכוון, בין דרך ירידה לדרך עלייה, לפוטרו ממון אלא לחייבו ממון, אף מכה אדם - לא תחלוק בו בין שוגג למזיד, בין מתכוון לשאין מתכוון, בין דרך ירידה לדרך עלייה, לחייבו ממון אלא לפוטרו ממון.
לה:											מי מצית מוקמת לה בשוגג? והא מפני שנדון בנפשו קתני
לה:											כיון דבמזיד נדון בנפשו, והיכי דמיל? דקא בעי לאפרו, השתא בשוגג - פסור.
לה:											שור שהיה רודף אחר שור אחר והווק, זה אומר שורך הזיק, וזה אומר לא כי, אלא בסלע לקה - המוציא מחבירו עליו הראיה.
לה:											היו שנים רודפים אחר אחד, זה אומר שורך הזיק וזה אומר שורך הזיק - שניהם פטורים, אם היו שניהם של איש אחד - שניהם חייבים.
לה:											היה אחד גדול ואחד קטן, הניזק אומר גדול הזיק, והמוזיק אומר לא כי, אלא קטן הזיק, אחד תם ואחד מועד, הניזק אומר מועד הזיק, והמוזיק אומר לא כי, אלא תם הזיק - המוציא מחבירו עליו הראיה.
לה:											היו הניזקין שנים - אחד גדול ואחד קטן, והמוזיקין שנים - אחד גדול ואחד קטן, הניזק אומר גדול הזיק את הגדול וקטן את הקטן, והמוזיק אומר לא כי, אלא קטן את הגדול וגדול את הקטן, אחד תם ואחד מועד, הניזק אומר מועד הזיק את הגדול ותם את הקטן, והמוזיק אומר לא כי, אלא תם את הגדול ומועד את הקטן - המוציא מחבירו עליו הראיה.
לה:											זאת אומרת: חלוקים עליו חביריו על סומכוס
לה:											רבי חייא בר אבא:
לה:											דאמר: [סומכוס]
לה:											רבי אבא בר ממל לרבי חייא בר אבא:
לה:											א"ל: [רבי חייא בר אבא]
לה:											אין, אמר סומכוס אפילו ברי וברי.
לה:											וממאי דמתני' בברי וברי הוא?
לה:											זה אומר שורך הזיק וזה אומר לא כי.
לה:											מדרישא ברי וברי, סיפא נמי ברי וברי
לה:											היה אחד גדול ואחד קטן, ניזק אומר גדול הזיק, ומוזיק אומר לא כי, אלא קטן הזיק, אחד תם ואחד מועד, ניזק אומר מועד הזיק, והמוזיק אומר לא כי, אלא תם הזיק - המוציא מחבירו עליו הראיה
לה:											הא לא מייית ראיא - שקיל כדאמר מוזיק, נימא תהוי תיובתא דרבה בר נתן
לה:											טענו חטים והודה לו בשעורים - פסור

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-מעשה של פסקה קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-המניה										
מאן דאמר	ממרא										
אלא בברי ושמא.										!	◊
דקאמר ברי מאן, דקאמר שמא מאן?										^	
אי נימא דקאמר ניוק ברי וקאמר מזיק שמא										!	
אכתי לימא תהוי תיובתא דרבה בר נתן										ז	
אלא דקאמר ניוק שמא וקאמר מזיק ברי										!	◊
ומדסיפא ניוק שמא ומזיק ברי, רישא נמי ניוק שמא ומזיק ברי, ואמר סומכוס אפי' בהא, דאיצטריך לאשמועינן דלא										ז	◊
לא, סיפא - ניוק שמא ומזיק ברי, רישא - ניוק ברי ומזיק שמא.										!	◊
והא לא דמיא רישא לסיפא										ז	
ברי ושמא שמא וברי - חד מילתא היא, ברי וברי שמא וברי - תרי מילי נינהו.	אמרי:									!	◊
טענו חטין והודה לו בשעורין - פטור.	גופא, אמר רבה בר נתן:										◊
מאי קמ"ל? תנינא:										ז	
טענו חטין והודה לו בשעורין - פטור	[תנן]									ז	◊
אי מהתם, הוה אמינא פטור מדמי חטין וחייב בדמי שעורין, קמ"ל דפטור לגמרי.										!	◊
הוי הנזקין שנים, אחד גדול ואחד קטן וכל	תנן:									ז	◊
הא לא מייתי ראייה - שקיל כדקאמר מזיק, אמאי? חטים ושעורים נינהו										ז	
ראוי ליטול ואין לו.										!	◊
הרי זה משתלם על הקטן מן הגדול, ולגדול מן הקטן	והתניא:									ז	◊
דתפס.										!	◊
היה אחד תם ואחד מועד, הנזק אומר מועד הזיק את הגדול ותם את הקטן, והמזיק אומר לא כי, אלא תם את הגדול ומועד את הקטן - המוציא מחבירו עליו הראיה	תנן:									ז	◊
הא לא מייתי ראייה - שקיל כדקאמר מזיק, ואמאי? חטין ושעורין נינהו										ז	